

[Lone Dybkjær]

a-kraften og forskellige andre ting i disse sammenhænge ud over alt det andet, der har været. Det kan være grunden til, at der er nogle forslag, der kommer lidt senere, end vi egentlig kunne have ønsket det, hvis vi var lidt flere i gruppen. Det havde vi såmænd ikke noget imod at vi var, og hvis nogen ville sørge for, at vi blev det, skulle jeg også garantere for, at forslagene kom hurtigere frem.

Så vil jeg godt sige – og det er så også til SF, der spørger, om vi havde tænkt os, at forslagene skulle færdigforhandles før sommer – nej, det har vi ikke, idet vi mener, at der selvfølgelig er en del problemer og en del spørgsmål, der skal afklares i forbindelse med disse forslag, selv om vi jo har rettet op på nogle af tingene i forhold til de forslag, vi tidligere har fremsat.

Jeg tror nok, der er tale om en misforståelse i forbindelse med det, der blev sagt om finansloven. Det er bestemt ikke ordførernes skyld, men det er nok forslagsstillernes, dvs. min skyld, fordi vi har sagt, at det skal være inden for rammerne for finansloven 1986 og de tilskud, der stod dér. Det har såmænd været en teknisk måde at placere rentestøtteordningen på. Dermed har vi godt nok ikke taget stilling til det, men vi har sandelig heller ikke taget stilling til, at tilskuddene til andre anlæg skulle gå ned. Det har, om jeg så må sige, bare været et sted at placere beløbet på rent logisk, og så medgiver jeg gerne, at vi ikke har taget stilling til, hvordan finansloven – det skal jeg i øvrigt lige vende tilbage til – på dette punkt skal se ud.

Men der ligger altså ikke i det, at vi automatisk nedskærer støtten til andre energianlæg. Selvfølgelig skal de enkelte anlæg rent støttemæssigt ses i sammenhæng med, hvordan indeksfinansieringen vil virke, og derved kan der selvfølgelig komme nogle ændringer i forhold til dagens situation. Det er jo også meningen med det hele, men der ligger ikke noget om, at der skulle ske en nedsættelse. Man kan sige, at det er en teknisk måde at gøre det på, men når det har givet anledning til spørgsmål, kan jeg da forstå, at vi ikke har fået det gjort klart nok.

I den sammenhæng kan jeg også sige til VS, at vi sådan set ikke har noget imod at tale om finansloven 1986. Det, vi har sagt, er, at vi ikke indgår i nogen forhandlinger med regeringen om finansloven 1986, og det er en helt anden sag. Som i hvert fald nogle partier

her i folketinget ved, er der enten gennemført forslag eller forslag på vej til at blive gennemført, der også belaster finansloven 1986, så jeg er også udmærket klar over, hvem der så skal sidde og diskutere de større sammenhænge på et senere tidspunkt, hvem der bliver de aktuelle forhandlingspartier i den forbindelse forudsat en hel masse ting.

Men det forhindrer ikke, at vi godt vil bevæge os rundt på finansloven 1986 på nuværende tidspunkt, vi har blot ikke haft konkrete forhandlinger med regeringen om dette her, og vi har ikke, vil jeg også godt sige, selv taget stilling til finanslovsbeløb, ej heller beløb til vedvarende energi, bl.a. fordi vi føler, at vi er nødt til at arbejde en anelse mere grundigt med det end blot »tænk på et tal«. Det var ikke nogen speciel hentydning til nogen her i salen.

Om man så – og det er også til hr. Tinning – kan tænke sig L 218 gennemført uden B 131; ja, alt kan naturligvis lade sig gøre. Sådan som jeg oplever det, er der lige ved at være et flertal for dele af B 131, i hvert fald informationsdelen – den tror jeg nu også VS ville støtte – problemet er sådan set rentestøtteordningen. Men så længe den ikke er blokerende, oplever jeg det måske heller ikke som så stort et problem.

Så skal jeg til sidst til SFs ordfører sige, at det er da rigtigt nok, at der er uklarheder i beslutningsforslag nr. B 131, nok i modsætning til lovforslag nr. L 218. Sådan er det jo tit, når man laver et lovforslag. Her i L 218 har vi kunnet lave nogle klare paragraffer, medens vi faktisk ikke har følt, at vi var i stand til at fremsætte et konkret lovforslag om støtteordningen og informationsbevillingen og til at foretage de overvejelser, der skal gøres i forbindelse med disse støtteordninger, og derfor opfordrer vi ministeren til det. Det er jo ikke ensbetydende med, at ministeren kan skalte og valte, eller at energipolitisk udvalg skal sidde og tage stilling til alle enkelte bevillinger. Det vil SFs ordfører jo også vide at de radikale normalt ikke er interesseret i.

Det, vi har sagt, er, at ministeren om nødvendigt skal komme med et lovforslag eller med en redegørelse for, hvordan det nu kan lade sig gøre. Det er altså tanken, at ministeren og nogle embedsmænd skal sidde og arbejde mere konkret med spørgsmålet, end vi følte, vi var i stand til. Det er jo netop der-